

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119239345
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119239345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. R., nar. XX.X.XXXX, bytom V. O., K. XXXX/X, zastúpená: ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, IČO: 512 55 022, so sídlom Dubnica na Váhom, Pod Hájom 1367/169-440, za združenie splnomocnená B. T., podpredsedníčka združenia, adresa na doručovanie: Q., X. XXX/X, o zaplatenie 1.550 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. septembra 2019, č. k. 9Csp/86/2019-119, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 16. septembra 2019, č. k. 9Csp/86/2019-119 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.550 eur, spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.550 eur od 28.11.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej.

2.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Nové Zámky dňa 1.7.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.550 eur istiny s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Z. obchodná banka, a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 7.3.2013 Zmluvu č. 005638063R o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z., predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úprava vzájomných vzťahov medzi bankou a majiteľom účtu pri vykonávaní obchodov podľa ustanovení § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaná porušila podmienky zmluvy, lebo prestala plniť splátky v stanovených termínoch, a preto právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 16.8.2016 oznámil žalovanej, že dňom 31.7.2016 vyhlásil celý úver za splatný.

2.2. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej podľa ustanovenia § 524 a nasl. OZ zo dňa 27.11.2017 medzi postupcom Z. obchodnou bankou, a.s. so sídlom v Bratislave a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.198,14 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.550 eur, z riadneho úroku vo výške 510,67 eur, z úroku z omeškania vo výške 122,47 eur a z poplatkov vo výške

15 eur v súlade s Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonala žiadne úhrady.

2.3. Žalovaná suma vo výške 1.550 eur pozostáva iba z neuhradenej istiny úveru a zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 648,14 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 510,67 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 122,47 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 15 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

2.4. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to vo výške 5 % od 28.11.2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3.1. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 21.3.2019 platobný rozkaz pod č. k. 4Up/219/2019, ktorým vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 1.550 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania v sume 241,30 eur.

3.2. Žalovaná podala v zákonnej lehote odpor voči platobnému rozkazu v zastúpení Občianskeho združenia Zastavme úžeru, občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa so sídlom Dubnica nad Váhom, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s vydaním platobného rozkazu, navrhuje ho zrušiť v plnom rozsahu a vec postúpiť na samostatné konanie miestne príslušnému okresnému súdu.

3.3. V odpore namietala, že žalobca nepredložil písomnú zmluvu č. 005638063R, iba Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R s tým, že podľa tohto oznámenia právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že dňa 7.3.2013 jej banka schválila uvedenú žiadosť do výšky úverového limitu 350 eur s uvedením, že ide o spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania účtu. Uviedla, že v predmetnom konaní žalovaná konala ako spotrebiteľka podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a mal preto postavenie veriteľa podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná mala za to, že žalobca nepreukázal, že medzi stranami sporu bola 7.3.2013 uzatvorená zmluva v požadovanej písomnej forme a tiež že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy na úverový limit 1.550 eur.

3.4. Žalovaná namietala nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu z dôvodu, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, keďže podľa oznámenia o postúpení pohľadávky, ktorú vypracoval právny predchodca žalobcu, bola predmetná pohľadávka postúpená na žalobcu s účinnosťou už od 12.5.2017 a žalobca nepredložil dôkaz o doručovaní predmetného oznámenia žalovanej, preto nie je zrejmé, či bola predmetná zásielka doručená, resp. či sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Z týchto dôvodov žalovaná namietala aj priznané úroky z omeškania od 28.11.2017. Žalovaná namietala, že právny predchodca žalobcu nepredložil dôkaz o doručovaní Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 19.4.2016 a Opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 4.5.2016. Žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal, aký úverový limit mala žalovaná povolený a nepreukázal jednotlivé peňažné operácie, čo sa týka vkladov a z tohto dôvodu vzniesla námietku premlčania, nakoľko žaloba bola podaná až po šiestich rokoch od neuhradenia splátky.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.6.2019 ako vecne a miestne príslušnému s tým, že podľa ustanovenia § 14 odsek 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v platnom znení sa platobný rozkaz týmto úkonom zrušuje a súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP a žalobcu o tom upovedomí.

5. Právny zástupca žalobcu sa písomne vyjadril k odporu žalovanej elektronickým podaním v upomínacom konaní zo dňa 28.6.2019, v ktorom uviedol, že dňa 7.3.2013 bola medzi pôvodným veriteľom a žalovanou uzatvorená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. Y., predmetom ktorej bolo zriadenie a poskytovanie služieb bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR. V zmysle čl. II. Zmluvy žalovaná ako dlžník mala záujem o poskytnutie povoleného prečerpania účtu za podmienok uvedených v žiadosti o poskytnutie Z. povoleného prečerpania bežného účtu. Oznámením zo dňa 7.3.2013, s ktorým žalovaná súhlasila a ako prejav svojho súhlasu pripojila svoj podpis, jej poskytol pôvodný veriteľ povolené prečerpanie na bežnom účte. Čo sa týka aktívnej legitímácie v konaní, ktorú namietala žalovaná v odpore, uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podaciami hárkami preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovanej, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať, bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 4.5.2016, uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 8Co/564/2015 a uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.6.2014 sp. zn. 9Co/133/2013. Žalobca mal za to, že žalovaná v odpore voči platobnému rozkazu

neuviedla skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

6. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval listinnými dôkazmi zo strany žalobcu za jednoznačne preukázané postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu postupcu Z.y, a.s. na žalobcu - postupníka, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 21751000773 zo dňa 27.11.2017 a aj Doplňujúcou Zmluvou k postúpeniu pohľadávok zo dňa 27.11.2017. Konkrétne postúpenie pohľadávky žalovanej preukázal Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok (číslo listu 15). Žalobca preukázal oznámenie o postúpení pohľadávky listom z čísla listu 103, kde je zrejme omylom zle uvedený dátum (12/6/2017) a zle je uvedený aj dátum postúpenia s účinnosťou od 12/5/2017, keďže z priloženého podacieho hárku z čísla listu 105 vyplýva, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručované žalovanej poštou dňa 8.12.2017, podľa ktorého právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu.

7.1. Zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. zo dňa 7.3.2013 žalobca preukázal, že takúto zmluvu uzavrel právny predchodca žalobcu Z. obchodná banka, a.s. so sídlom v Bratislave so žalovanou, na základe ktorej zriadil žalovanej bežný účet a vydal jej platobnú kartu, kde boli okrem toho dohodnuté všetky podstatné náležitosti takéhoto typu zmluvy, zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení § 269 odsek 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že v čl. II. Zmluvy bolo ustanovenie o Povolenom prečerpaní, podľa ktorého sa banka zaviazala na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu v prípade splnenia stanovených podmienok banky na takéto poskytnutie. Zároveň v tomto bode bolo jednoznačne uvedené, že majiteľ účtu, teda žalovaná, má záujem o poskytnutie povoleného prečerpania účtu za podmienok uvedených v Žiadosti o poskytnutie Z. Povoleného prečerpania bežného účtu.

7.2. Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že na základe jej žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 7.3.2013 jej poskytol finančné prostriedky vo výške úverového limitu 350 eur s tým, že úver je možné čerpať odo dňa 7.3.2013. K tomuto povolenému prečerpaniu účtu bola stanovená výška úrokovej sadzby 16,90 % p. a. a sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,75 % p.a. Povolené prečerpanie k bežnému účtu bolo uzavreté na dobu neurčitú. Toto Oznámenie bolo podpísané stranami sporu 7.3.2013.

7.3. Ďalším Oznámením o zmene úveru povoleného prečerpania poskytnutému k bežnému účtu zo dňa 10.9.2014 (číslo listu 106) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že banka vyhovelá jej žiadosti zo dňa 10.9.2014, ktorou požiadala o zmenu výšky úverového limitu, a preto banka s účinnosťou odo dňa 10.9.2014 menila výšku úverového limitu povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovanej na sumu 1.550 eur. Neoddeliteľnou súčasťou vyššie citovanej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu (číslo listu 20) a Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu z čísla listu 23.

8.1. Žalobca preukázal Sadzobník pre fyzické osoby - občanov s účinnosťou od 1.1.2013, na základe ktorého boli určené sumy za jednotlivé produkty, ktoré banka zriaďovala. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 19.4.2016 žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu touto výzvou upozornil žalovanú, že do 18.4.2016 nebol uhradený jej záväzok vyplývajúci zo Zmluvy zo dňa 7.3.2013 k povolenému prečerpaniu a že dlžná čiastka predstavuje sumu 23,68 eur a zároveň bola vyzvaná, aby bezodkladne kontaktovala oddelenie vymáhania retailových úverov, pretože nie je možné uhrádzať splátky z bežného účtu.

8.2. Opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 4.5.2016 žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu touto opakovanou výzvou oznámil žalovanej dlh ku dňu 3.5.2016 v sume 53,89 eur s tým, že napriek predchádzajúcej písomnej výzve banky nebol uhradený záväzok žalovanej vyplývajúci zo zmluvy zo dňa 7.3.2013 a tiež že v súčasnej dobe nie je možné uhrádzať splátky úveru z bežného účtu a bola upozornená bankou, že ak nebude dlžná čiastka bez zmeškania vyrovnaná, banka vyhlási celý záväzok zo Zmluvy o predčasne splatný.

8.3. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 2.6.2016 žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu uviedol žalovanej, že jej dlh ku dňu 1.6.2016 predstavuje sumu 86,22 eur vrátane príslušenstva, ktorý dlh nebol uhradený napriek predchádzajúcim dvom písomným výzvam a že v súčasnej dobe nie je možné uhrádzať splátky úveru z bežného účtu, preto bola bankou naposledy vyzvaná, aby bezodkladne kontaktovala správcu pohľadávky a uhradila neuhradené splátky, pretože v opačnom prípade právny predchodca žalobcu vyhlási úver za predčasne splatný a v takom prípade bude povinná zaplatiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom v sume 1.630,22 eur. Táto výzva bola doručovaná žalovanej doporučené, ktorú si prevzala na základe predloženej doručky zo dňa 6.6.2016.

9.1. Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vzhľadom na skutočnosť, že je stále v omeškani s plnením svojich záväzkov

zo Zmluvy zo dňa 7.3.2013 o povolenom prečerpaní za splatný celý úver dňom 31.7.2016. Zároveň jej oznámil, že dlh žalovanej ku dňu 15.8.2016 predstavuje sumu 1.703,69 eur a opätovne bola vyzvaná, aby bezodkladne kontaktovala správcu pohľadávky, s ktorým si mala dohodnúť spôsob a podmienky zaplatacia celej dlžnej čiastky. V opačnom prípade banka pristúpi k vymáhaniu súdnou cestou. Toto oznámenie bolo doručované žalovanej bankou doporučené a túto zásielku si prevzala žalovaná dňa 19.8.2016.

9.2. Pokusom o zmier žalobca preukázal, že vyzval žalovanú dňa 31.1.2019 pred podaním žaloby k zaplateniu sumy 2.292,63 eur, ktorá suma pozostávala z neuhradeného úveru vo výške 1.550 eur, zákonného úroku vo výške 94,49 eur, riadneho úroku vo výške 510,67 eur, úroku z omeškania vo výške 122,47 eur a poplatkov vo výške 15 eur. Zároveň bola vyzvaná žalobcom, aby túto sumu uhradila najneskôr do 7.2.2019 na účet uvedený žalobcom, v opačnom prípade si žalobca bude vymáhať predmetnú pohľadávku na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania a trovami súdneho konania. Podacím hárkom z čísla listu 39 preukázal, že tento pokus o zmier zaslal žalovanej dňa 1.2.2019. Žalobca preukázal podrobným výpisom z účtu žalovanej, akým spôsobom a kedy čerpala z bežného účtu finančné prostriedky v rámci povoleného prečerpania z účtu a zároveň akým spôsobom a kedy ho splácala a akými splátkami.

10. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie po právnej stránke posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 2, § 369 ods. 1, § 407 a § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), podľa § 52 odsek 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 101, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj podľa ustanovení § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný v čase uzatvorenia zmluvy.

11.1. Na základe takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia súd prvej inštancie uviedol, že predmetný spor prejednával ako spor spotrebiteľský, keďže v konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. Y. zo dňa 7.3.2013 konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto mal postavenie veriteľa podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa podľa ustanovenia § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná konala ako spotrebiteľka podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.

11.2. Právny predchodca žalobcu uzatváral predmetnú Zmluvu zo dňa 7.3.2013 podľa Obchodného zákonníka, avšak v súlade s ustanovením § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že žalovaná v predmetnom konaní vystupuje ako spotrebiteľ, je potrebné vždy prednostne použiť ustanovenie Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12.1. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Z. obchodná banka, a.s. so sídlom v Bratislave uzatvorila so žalovanou Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. Y. zo dňa 7.3.2013 a v danom prípade išlo o Zmluvu č. 005638063R a nie o inú zmluvu tak, ako to namietala žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu v odpore voči platobnému rozkazu a na základe tejto zmluvy banka sa zaviazala viesť pre žalovanú majiteľku účtu bežný účet a v zmluve bolo dohodnuté, že na základe žiadosti majiteľa účtu sa banka zaväzuje vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu, pokiaľ majiteľ účtu splní stanovené podmienky banky. Zmluva bola uzatvorená písomne v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. a na základe žiadosti žalovanej banka povolila žalovanej Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 7.3.2013, že bolo vyhovené jej žiadosti a že jej banka schválila povolené prečerpanie jej bežného účtu do výšky úverového limitu 350 eur s tým, že úver možno čerpať odo dňa 7.3.2013, teda od podpisu tohto oznámenia, kde si banka so žalovanou dohodli výšku úrokovej sadzby 16,90 % p. a. a sadzbu úroku z omeškania vo výške 5,75 % p. a. s tým, že zmluva sa uzatvorila na dobu neurčitú.

12.2. Z týchto dôvodov dospel námietku žalovanej prostredníctvom jej zástupcu, že v konaní nebolo zistené, že by dňa 7.3.2013 bola uzatvorená písomná zmluva o povolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovanej nepovažoval za dôvodnú, pretože žalobca jednoznačne preukázal, že zmluva bola uzavretá v písomnej forme, keďže v čl. II. Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 7.3.2013 je odkaz na povolené prečerpanie, že je možné uzavrieť a žalobca preukázal, že banka písomne oznámila žalovanej poskytnutie povoleného prečerpania a v tomto oznámení uvádza, že na základe jej žiadosti a tiež žalobca preukázal, že ďalším písomným oznámením o zmene úveru povoleného prečerpania na základe opätovnej žiadosti žalovanej došlo k zmene výšky úverového limitu od 10.9.2014 na sumu 1.550 eur, čo opätovne bolo písomne uzatvorené bankou a žalovanou. Námietku žalovanej, aby žalobca preukázal písomnú žiadosť žalovanej o zmenu úverového limitu zo dňa 10.9.2014 nepovažoval za dôvodnú, lebo ju žalovaná nenamietala ani pri oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 7.3.2013 a banka by sama od seba zvýšenie úverového limitu nezmenila. Písomné

oznámenie o zmene výšky úverového limitu vyplýva z Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu a súčasťou Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov sú aj zreteľné a čitateľné Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, kde sú upravené podrobne všetky platobné operácie a podmienky čerpania a splácania úveru, záväzky a oprávnenia klienta a oprávnenia banky a na tieto súd odkazuje.

13.1. Námietku žalovanej, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, pretože Oznamenie o postúpení pohľadávky je vypracované s chybným dátumom s účinnosťou od 12.5.2017, súd vyhodnotil za nedôvodnú, lebo žalobca v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu preukázal a zdôvodnil, že došlo omylom k chybnému uvedeniu dátumu v písomnom Oznamení o postúpení pohľadávky, kde malo byť uvedené, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu s účinnosťou od 6.12.2017 a nie od 12.5.2017, keď došlo k preklepu a na dôkaz toho preukázal podací hárok (z čísla listu 105), podľa ktorého je evidentné, že právny predchodca žalobcu zasielal Oznamenie o postúpení pohľadávky žalovanej poštou doporučené dňa 8.12.2017 a ďalšia námietka žalovanej, že podací hárok nie je dôkazom toho, že zásielka bola zaslaná právnym predchodcom žalobcu poštou, podľa názoru súdu nie je dôvodná, pretože bežne strana sporu v konaní preukazuje zaslanie určitej listiny Slovenskou poštou, a.s. prostredníctvom podacieho hárku a takýto dôkaz nikdy nie je sporným dôkazom, že by zásielka nebola podaná na prepravu poštou. Takýto doklad vydáva Poštový úrad, preto nie je dôvod ho spochybňovať.

13.2. Okrem toho, čo sa týka Oznamenia o postúpení pohľadávky, súd ju vyhodnotil za absolútne platne postúpenú, pretože v konaní stačí pre postúpenie pohľadávky, pokiaľ žalobca preukáže takéto oznámenie spolu s podacími hárkami preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovanej, nakoľko tieto bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka - žalobcu na vymáhanie postúpenej pohľadávky, a preto súd z týchto dôkazov aj vychádza. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia súdov SR, ktoré sa podrobne zaoberajú touto problematikou, a to rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 4.5.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 8Co/564/2015 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.6.2014 sp. zn. 9Co/133/2013. S poukazom na rozhodovaciu činnosť slovenských súdov uviedol, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

14.1. Námietku žalovanej ohľadom nepreukázania o doručovaní Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 19.4.2016, ako aj listiny označenej ako Opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 4.5.2016, z dôvodu, že žalobca nepreukázal doručenkou o doručení týchto listín, súd vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na to, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní sa vyjadril a zdôvodnil, že tieto listiny doručoval žalovanej jednoduchým doručením, nie doporučenou zásielkou, a preto o tom nevie predložiť ani podací hárok. Avšak čo sa týka poslednej výzvy na úhradu pohľadávky, podľa ktorej bola žalovaná vyzývaná právnym predchodcom žalobcu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru na to, aby uhradila svoj dlh, ktorý jej vznikol titulom úveru, jej bolo doručované doporučené a túto poslednú výzvu si aj prevzala dňa 6.6.2016, preto mal súd za to, že pokiaľ by aj neobdržala výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky alebo opakovanú výzvu dlžnej čiastky, poslednú výzvu zo dňa 2.6.2016 obdržala a z tejto jej jednoznačne muselo byť jasné, aký dlh má na predmetnom úvere a že ho žalovaná nespláca v súlade so zmluvou.

14.2. Čo sa týka námietky žalovanej ohľadom priznania úrokov z omeškania zo žalovanej sumy od 28.11.2017, tieto súd vyhodnotil, že si ich žalobca uplatnil od správneho dátumu, a to dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, pretože od tohto dňa sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením žalovanej sumy vzhľadom k tomu, že zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu, teda postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzatvorená dňa 27.11.2017. Súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by úrok z omeškania zo žalovanej sumy mal byť uvedený odo dňa podania žaloby. Žalobca dňom postúpenia pohľadávky sa stal aktívne legitimovaným na vymáhanie tejto žalovanej sumy a teda nasledujúci deň je dňom, kedy si mohol a má právo uplatňovať zákonný úrok z omeškania z postúpenej pohľadávky.

15.1. Žalovaná prostredníctvom zástupkyne vznesla vo veci aj námietku premlčania s odôvodnením, že dňa 10.9.2014 bolo schválené navýšenie povoleného prečerpania na výšku 1.550 eur a že z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že žalovaná od tohto čerpania neuhradila nič, a preto žalovaná trvala na tom, že už prvou splátkou sa dostala do omeškania, a preto pokladala celý dlh za premlčaný.

V tejto súvislosti namietala, že čo sa týka oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zrejmé, že žalobca dodržal postup podľa zákona o bankách, a to § 92 odsek 8 a že doručoval žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky, opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky, čo sa týka sumy 1.550 eur, lebo v spise sa nachádza iba takáto výzva na menšie sumy, teda iné sumy, ktoré nie sú predmetom tohto konania.

15.2. Súd prvej inštancie však zastal opačný názor a stotožnil sa s názorom právneho zástupcu žalobcu, že nárok nie je premlčaný a vznesená námietka premlčania zo strany žalovanej nie je dôvodná, pretože podľa názoru súdu žalobca dodržal postup podľa zákona o bankách a doručoval žalovanej Výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky, Opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zaslal doporučené, čo uviedol právny predchodca žalobcu na týchto listinách v hornej časti s tým, že „bez doručenia s doručenkou“, čiže obyčajnou doporučenou zásielkou, a preto nepripojil doručenkou o takomto doručovaní a poslednú výzvu na úhradu pohľadávky doručoval „doporučené s doručenkou“, z čoho aj vyplýva, že je pripojená doručenka, ktorou táto listina bola žalovanej doručená, a teda bol dodržaný postup v súlade s ustanovením § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, a nie je pravdou ani jej ďalšie tvrdenie, že žalovaná od navýšenia povoleného prečerpania zo dňa 10.9.2014 nič neuhradila, lebo z výpisu jej účtu na čísle listu 104 je jednoznačne preukázané a evidentné, že žalovaná čerpala z účtu finančné prostriedky do júna 2015 a do tohto termínu aj splácala splátky úveru nepravidelne v rôznych sumách, preto nie je možné sa stotožniť s jej záverom, že začiatok plynutia premlčacej lehoty má byť stanovený od prvej splátky, ktorú zaplatila žalovaná a ktorý počiatok plynutia premlčacej lehoty konkrétne žalovaná ani neupresnila. V listinách, na ktoré súd poukázal, a to výzve na zaplatenie dlžnej čiastky, v Opakovanej výzve, ako aj v Poslednej výzve na úhradu pohľadávky právny predchodca žalobcu neupresnil a nestanovil lehotu, do ktorej má žalovaná zaplatiť dlh, resp. splátky, s ktorými sa dostala do omeškania, v každej tejto listine je uvedené, aby bezodkladne kontaktovala oddelenie vymáhania retailových úverov, pretože nie je možné z jej bežného účtu vykonávať úhrady splátok úveru a z tohto súd dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že žalovaná tento úver splácala, aj keď nepravidelne, a vyberala z účtu finančné prostriedky v rôznych výškach, začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je potrebné považovať deň 1.8.2016, keďže Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru si žalovaná prevzala doporučené dňa 19.8.2016 a v tomto oznámení právny predchodca žalobcu vyhlásil celý úver žalovanej ku dňu 31.7.2016 za splatný a zároveň žalovanej bolo oznámené, že jej dlh ku dňu 15.8.2016 predstavoval sumu 1.703,69 eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa Sadzobníka Z., keď z výpisu z účtu žalovanej je zrejmé, že posledné jej čerpanie z účtu bolo v mesiaci 06/2015 v sume 342,62 eur a zaplatila splátku v sume 362,84 eur s tým, že v mesiacoch 11/2015 právny predchodca žalobcu započítal z úhrad, ktoré žalovaná vykonala 130 eur a v mesiaci 03/2016 sumu 105 eur, ktoré sumy boli zohľadnené v zaplatených úrokoch úveru a úrokoch z omeškania, a preto v tabuľke je ďalej evidentné, že v mesiaci júl 2016 bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, a to vo výške 1.550 eur. Z týchto dôvodov premlčacia lehota začala plynúť žalovanej od 1.8.2016, lehota troch rokov by uplynula dňom 1.8.2019 a žalobca podal žalobu na tunajšom súde dňa 1.7.2019, teda k premlčaniu nároku žalobcu by nemohlo v žiadnom prípade dôjsť.

16.1. Výška žalovanej sumy jednoznačne vyplýva z výpisu z účtu žalovanej, ktorý žalobca preukázal a aj písomne zdôvodnil s tým, že žalovaná vykonala debetné operácie, teda výbery kartou plus vykonala platby kartou z účtu vo výške 19.200,62 eur, debetné úroky mala vo výške 873,67 eur podľa platobnej histórii účtu, výška čerpaných peňažných prostriedkov bola úročená dohodnutou úrokovou sadzbou 16,90 %, zmluvné úroky z omeškania predstavovali sumu 121,88 eur, čo je možné zistiť z platobnej histórie a tieto predstavujú súčet položiek „dlh úroky z omeškania“ plus „zaplatené úroky z omeškania“ a vyčíslené sú do vzorca: výška dlžnej sumy x dohodnutá sankčná úroková sadzba / počet dní v roku x počet dní príslušného obdobia. Kreditné operácie predstavujú úhrady žalovanej, tieto boli vo výške 18.031,38 eur, tiež vyplývajú z platobnej histórie a predstavujú súčet položiek: zaplatené celkom a z týchto úhrad bola na istinu započítaná suma vo výške 17.650,62 eur, a preto zostala na istine neuhradená suma vo výške 1.550 eur. Žalobca započítal na poplatky z úhrad žalovanej sumu vo výške 10 eur, a preto na poplatkoch zostala neuhradená suma vo výške 15 eur, na úrok z úveru žalobca započítal z úhrad žalovanej sumu vo výške 368,88 eur, a tak na úroku z úveru zostala neuhradená suma vo výške 504,79 eur, na úroky z omeškania žalobca započítal sumu vo výške 1,88 eur, a preto na úrokoch z omeškania zostala neuhradená suma vo výške 120,73 eur. Žalobca si uplatnil iba zaplatenie sumy vo výške 1.550 eur, zvyšnú časť sumy 3.100 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

16.2 S poukazom na všetko vyššie uvedené prvoinštančný súd zastal ten právny názor, že žalobca dôkazné bremeno v konaní uniesol a dostatočne preukázal vymáhaný nárok, čo do výšky pohľadávky, ako aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, správne si uplatnil úroky z omeškania, vznesená námietka premlčania zo strany žalovanej nie je dôvodná a nárok žalobcu nie je premlčaný,

preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.550 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 28.11.2017 do zaplatenia v súlade s ustanovením § 517 odsek 2 OZ v spojitosti s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorú sumu je žalovaná povinná zaplatiť na účet žalobcu, ktorý má vedený v C. A. banka, a.s. na číslo účtu T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

17. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 CSP a priznal ich náhradu žalobcovi v rozsahu 100 % voči žalovanej podľa § 262 odsek 1 CSP, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 CSP.

18. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe dôkazov v konaní vykonaných k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19.1. Poukazujúc na bod 25. odôvodnenia rozsudku uviedla, že žalobcom v konaní predložená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. Y. zo dňa 7.3.2013 je bez akéhokoľvek čísla, ktoré by identifikovalo, že ide o zmluvu s reg. č. 005638063R. Už samotná klauzula ako aj jazykový výklad v zmluve, ktorú pripravil pre väčší počet klientov právny predchodca žalobcu, jasne a zrozumiteľne uvádza, že uzatvorí banka s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu. Žalobca k žalobe predložil aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu s účinnosťou od 1.1.2011. V čl. 1 Základné ustanovenia v bode 2 sa uvádza: Povolené prečerpanie bežného účtu (ďalej len povolené prečerpanie alebo úver) poskytuje banka fyzickej osobe, ktorá je majiteľom bežného účtu na nepodnikateľské účely vedeného v banke, staršej ako 18 rokov) ďalej len klient), a to na základe zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu podľa § 710 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorú tvorí žiadosť o povolené prečerpanie (ďalej len žiadosť), Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania (ďalej len oznámenie) a tieto podmienky (ďalej sú žiadosť, oznámenie a podmienky spoločne označené ako zmluva).

19.2. Žalobca nepredložil od žalovanej žiadosť o povolené prečerpanie, iba oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania. Podmienky, ak majú tvoriť predmetnú zmluvu tak ako je to citované vo vyššie uvedenom bode, musia byť podpísané žalovanou. Na predložených podmienkach však podpis žalovanej absentuje. Žalobca ako aj súd prvej inštancie v konaní poukazuje na Zmluvu č. 005638063R, no ako dôkaz ju žalobca nepredložil. Predložil len Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R žalovanej, kde banka oznámila schválenie žiadosti do výšky úverového limitu 350 € s uvedením, že ide o spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania účtu. V odpore na platobný rozkaz žalovaná poukazovala na to, že podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Z uvedeného je zrejmé, že v prerokúvanej veci nebolo zistené, že by dňa 7.3.2013 bola v písomnej forme uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní finančných prostriedkov na bežnom bankovom účte a s akým úverovým limitom. Naopak, bolo zistené jedine to, že bola zo strany právneho predchodcu žalobcu predložená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. zo dňa 7.3.2013 bez akéhokoľvek čísla a oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania do výšky úverového limitu 350 €.

20.1. K bodu 26 odôvodnenia rozsudku žalovaná uviedla, že podací hárok nie je dôkazom o tom, že predmetom doručenia malo byť práve oznámenie o postúpení pohľadávky, aj keby bolo doručovanou zásielkou, nepreukazuje, že sa skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovanej, pretože podací hárok preukazuje len odoslanie tejto zásielky. Relevantným dôkazom jej doručenia by bola doručienka alebo aspoň vrátená zásielka adresovaná namiesto bydliska žalovanej (neoverená). Len otvorením príslušnej zásielky súdom by bolo možné preukázať, že doručovaná zásielka skutočne obsahovala žalobcom tvrdenú listinu, teda oznámenie o postúpení pohľadávky. Žalovaná v konaní nepotvrdila doručenie uvedeného oznámenia o postúpení pohľadávky a dôkazné bremeno preukázania jeho doručenia žalovanej v konaní zaťažuje žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Dôkazné bremeno mohol teda žalobca uniesť preukázaním doručenia oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky žalovanej. Nestačí len tvrdenie žalobcu, že žalovaná si zásielku neprevzala a ako dôkaz predkladá žalobca len podací hárok. Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie riadne skúmať, či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

20.2. Žalovaná ďalej citujúc ustanovenia § 9 ods.11 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 565 ako aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poukázala na premlčanie vymáhaného nároku, konštatujúc, že právny predchodca žalobcu nepostupoval v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovanej nebolo doručované upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru. Žalovaná vykonala poslednú úhradu v mesiaci 6/2015, následnú úhradu vykonala až v mesiaci 11/2015, čo predstavuje skutočnosť, že

žalovaná bola v omeškaní už so štvrtou splátkou, čo je viac ako 90 dní. Následne sa žalovaná opätovne dostala do omeškania od 11/2015, čo znamená, že žalovaná bola opätovne v omeškaní tri mesiace. Pokiaľ právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru až 7/2016, konal už v čase, keď žalovaná bola v omeškaní viac ako 90 dní. Má za to, že predmetná pohľadávka je preto premlčaná, pretože jednotlivé splátky úveru tak ako boli dohodnuté, sa premlčajú v súlade s ustanovením § 101 a ust. § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od platnosti jednotlivých splátok.

20.3. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka už s platnosťou nezaplatennej splátky, v danom prípade najmenej splatnou splátkou v mesiaci 7/2015, keď posledná splátka bola zrealizovaná v júni 2015. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula s platnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú veriteľ využíva právo na zosplatnenie a pokiaľ žalobca podal návrh 1.7.2019, je zrejmé, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa ust. § 565 OZ nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu a toto právo mu patrí až potom, čo uplynie lehoty 3 mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral finančné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy, až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby podľa ust. § 103 OZ, preto považuje nárok žalobcu za premlčaný. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zamietol vec vrátil na opätovné rozhodovanie vo veci samej na príslušný okresný súd.

21.1. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie č. k. 9Csp/86/2019-119 zo dňa 16.09.2019 a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, pretože neboli uvedené skutočnosti a ani preukázané dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie predmetnej pohľadávky.

21.2. Zástupkyňa žalovaná v replike na toto vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej poznamenala, že všetko podstatné už uviedli aj na pojednávaní dňa 16.9.2019 a aj v odvolaní na rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 5.11.2019. V plnom rozsahu sa pridržiava svojich vyjadrení v predmetnej veci a žiada odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zamietnuť a vec vrátiť na opätovné rozhodovanie vo veci samej na príslušný okresný súd.

22. Krajský súd v Nitra ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

23.1 Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. V zmysle § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

25. Rozsah odvolania predstavujú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie, dôvody odvolania sú námietky uvedené odvolateľom podľa ustanovení § 365 a 366 CSP. Odvolací súd je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Odvolací súd však nie je viazaný odvolacím návrhom, t.j. petitom odvolania. Odvolací súd teda pri svojom rozhodovaní môže napríklad rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť, aj

keď sa navrhuje jeho zmena, alebo ho zmeniť, keď sa navrhuje jeho zrušenie. Odvolací súd je vždy viazaný kvantitatívnou stránkou odvolania (teda rozsahom a dôvodmi odvolania s výnimkami podľa § 379 CSP), nie je však viazaný kvalitatívnou stránkou odvolania (teda odvolacím petitom).

26.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26.2. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty strany sporu, ale len na argumenty zásadného významu, ktoré sú pre vec rozhodujúce.

26.3. Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhovaných dôkazov súdom (I.ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV.ÚS 252/04).

27.1. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej proti napadnutému rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 1.550 eur, spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.550 eur od 28.11.2017 do zaplatenia vyhovel, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

27.2. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu a po vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, až na nesprávny záver o tom, že žalobca podal žalobu na okresný súd dňa 1.7.2019, rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery okresný súd primerane vysvetlil, preto sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj odôvodnením rozsudku stotožnil, keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní. Odvolací súd odvolanie žalovanej nepovažuje za dôvodné.

28.1. Na margo vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že konanie na súde v tejto predmetnej veci sa nezačalo dňa 1.7.2019 podaním žaloby na Okresný súd Nové Zámky, ale sa začalo podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov na kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.2.2019 v zmysle § 2 citovaného zákona, o čom svedčí Potvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica na č. I. 40.

28.2. Pretože proti Platobnému rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 21. marca 2019 pod sp. zn. 4Up/219/2019 podala žalovaná včas odpor, ktorý súd neodmietol a žalobcu vyzval v zmysle § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy vyjadril k podanému odporu žalovaného a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a žalobca podal takýto návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom Okresnom súde Nové Zámky, Okresný súd Banská Bystrica Upovedomením o postúpení veci zo dňa 27.6.2019 upovedomil strany sporu o postúpení veci Okresnému súdu Nové Zámky podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ktorý vec prejedná ako príslušný súd v zmysle § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pretože bol súdu v zákonnej lehote doručený návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Už zo samotného gramatického výkladu slovného spojenia „pokračovanie v konaní na príslušnom súde“ vyplýva, že na príslušnom Okresnom súde Nové Zámky, ktorému bola vec postúpená z kauzálne príslušného Okresného súdu Banská Bystrica, nejde o nové začatie konania „dôjdením“ spisu dňa 1.7.2019, ako to nesprávne uvádzal súd prvej inštancie v bode 1. prvá veta a v bode 28. posledná veta odôvodnenia napadnutého rozsudku, ale sa začalo doručením návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní dňa 28.2.2019, kedy bol tento návrh žalobcom podaný na Okresný súd Banská Bystrica. Toto upresnenie začatia konania má význam z hľadiska posúdenia premlčacej doby, keďže žalovaná namietala premlčanie nároku žalobcu na zaplatenie istiny 1.550 eur s príslušenstvom, k čomu sa odvolací súd vyjadrí v ďalšom odôvodnení tohto rozsudku.

29.1. Z obsahu spisu a z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu, ktorým bola Z. N. banka, a.s. so sídlom P., R. XX ako bankou a žalovanou ako majiteľkou účtu, bola dňa 07.03.2013 uzatvorená v zmysle ustanovení § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluva o bežnom účte a balíku produktov služieb Z. Y., predmetom ktorej je vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úprava vzájomných vzťahov medzi Bankou a majiteľom účtu pri vykonávaní obchodov. Túto Zmluvu obe strany podpísali dňa 7.3.2013.

29.2. V čl. I. Bežný účet bod 1 sa Banka zaviazala viesť pre majiteľa účtu bežný účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR s periodicitou výpisu z Účtu mesačne elektronicky. Banka a majiteľ účtu sa v zmysle ustanovenia § 570 Občianskeho zákonníka dohodli, že odo dňa podpisu tejto Zmluvy táto Zmluva nahrádza Zmluvu o bežnom účte k Účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v zmysle jej zmien a dodatkov, pričom číslo bežného účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX a mena EUR zostávajú zachované. Podľa bodu 2. sa majiteľ účtu zaväzuje čerpať finančné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných finančných prostriedkov na Účte, ak nie je dohodnuté inak. V čl. II. Povolené prečerpanie sa Banka zaväzuje na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok Banky na poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzatvorí Banka s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu. Majiteľ účtu má záujem o poskytnutie povoleného prečerpania účtu za podmienok uvedených v Žiadosti o poskytnutie Z. Povoleného prečerpania bežného účtu. V čl. III. Všeobecné a záverečné ustanovenia bod 1. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú VOP, príslušná časť Sadzobníka Banky pre fyzické osoby - občanov (ďalej len „Sadzobník Banky“). Majiteľ účtu vyhlasuje a potvrdzuje podpisom Zmluvy, že sa pred podpisom Zmluvy s predmetnými dokumentmi oboznámil, súhlasí s ich obsahom a prevzal ich.

30.1. Dňa 7.3.2013 ČSOB, a.s. oznámila žalovanej v „Oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R, že na základe jej Žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 7.3.2013, v ktorej žiada o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu (ďalej tiež „úvere“), jej Banka schválila povolené prečerpanie jej bežného účtu S. R. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX do výšky úverového limitu 350 EUR. Ide o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu. Úver môže byť čerpaný odo dňa 7.3.2013. Zmluvné strany sa dohodli, že ku dňu otvorenia povoleného prečerpania výška úrokovej sadzby je 16,90 % p.a., sadzba úroku z omeškania je vo výške 5,75 % p.a. Toto Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R bolo podpísané Bankou a žalovanou ako klientom a dlžníkom dňa 7.3.2013 a v odseku 4 tretia veta tohto Oznámenia je uvedené, že „Dňom uvedeným pri podpise Banky je medzi Vami a Bankou uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní č. 005638063R podľa článku I. bodu 2. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu“. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

30.2. Z uvedeného vyplýva, že podpisom oboch zmluvných strán došlo k zavretiu Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005638063R a je teda nesporné, že táto zmluva má písomnú formu i potrebné obsahové náležitosti, a tak argumenty žalovanej v priebehu konania i v odvolaní, že žalobcom predložená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. zo dňa 7.3.2013 je bez akéhokoľvek čísla, ktoré by ju identifikovalo, že ide o zmluvu s reg. č. 005638063R a že žalobca nepredložil od žalovanej žiadosť o povolené prečerpanie, iba oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, nie sú opodstatnené, pretože žalovaná obe dokumenty, a to Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb Z. Y. ako aj Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005638063R, v ktorom je zároveň obsiahnutá aj Zmluva o povolenom prečerpaní č. 005638063R, podpísala a na základe nich aj čerpala a následne aj uhradila finančné prostriedky, pričom žiadosť o povolené prečerpanie nemusela mať písomnú formu.

31.1. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnenú a dôvodnú ani námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 481/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „bankový zákon“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o

jednotlivých záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31.2. Z rozboru citovaného ustanovenia vyplýva, že sú v ňom definované podmienky, za akých je možné či nemožné postúpiť pohľadávku banky či pobočky zahraničnej banky či už inej banke alebo aj inej osobe, ktorá bankou nie je. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že postúpenie pohľadávky musí mať písomnú formu, čo korešponduje aj s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému; postúpenie pohľadávky nie je viazané na súhlas dlžníka. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky sa vyžaduje a/ písomná výzva banky, ktorá chce postúpiť riadne nesplácanú úverovú pohľadávku adresovanú klientovi dlžníkovi, aby pohľadávku splnil a b/ nepretržite vyše 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

32. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie v bode 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vysporiadal s námietkou žalovanej, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na vymáhanie žalovanej istiny s príslušenstvom a po vykonanom dokazovaní správne uzavrel, že žalobca preukázal postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu Z. a.s. na žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2017 č. 21751000773 a Doplňujúcou Zmluvou k postúpeniu pohľadávky zo dňa 27.11.2017. Správne konštatoval, že žalobca preukázal oznámenie o postúpení pohľadávky listom z 6.12.2017, v ktorom je zjavne nesprávne uvedený dátum 12/6/2017 ako aj zjavne nesprávne uvedené, že pohľadávka bola postúpená s účinnosťou od 12/5/2017, hoci správne má ísť o dátum 5.12.2017, čo vyplýva aj z prvej vety oznámenia o postúpení pohľadávky, v ktorej sa aj nesprávny dátum Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005638063R zo dňa 3/7/2013, hoci Zmluva o povolenom prečerpaní č. 005638063R je zo dňa 7.3.2013, takže je možno uzavrieť, že Z., a.s. v Oznámení o postúpení pohľadávky zjavne nesprávne zamenila deň za mesiac a obrátene mesiac za deň vo všetkých troch v Oznámení uvádzaných dátumoch, čo ale nič nemení na tom, že Oznámenie o postúpení pohľadávky právnym predchodcom žalobcu žalobca preukázal v konaní.

33.1. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s námietkou žalovanej pokiaľ ide o písomné výzvy právneho predchodcu žalobcu z 19.4.2016 a z 4.5.2016 adresované žalovanej na úhradu pohľadávky, v ktorých jej oznamoval jej dlh a poslednou písomnou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 2.6.2016 žalobca preukázal, že jeho právny predchodca v tejto poslednej výzve na úhradu pohľadávky uviedol, že ku dňu 1.6.2016 predstavuje dlh žalovanej z omeškaných splátok úveru čiastku 85,22 EUR vrátane príslušenstva. Právny predchodca žalobcu Z., a.s. v Oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 16.8.2016 žalovanej oznámil, že už niekoľkokrát bola vyzvaná, aby bez meškania zaplatila jej splatný záväzok zo zmluvy č. 005638063R zo dňa 7.3.2013 k povolenému prečerpaniu uzavretej s Z.. Vzhľadom na skutočnosť, že je naďalej v omeškaní s plnením svojich záväzkov zo Zmluvy, oznámil jej, že Z. vyhlásila celý úver dňom 31.7.2016 za splatný a jej dlh ku dňu 15.5.2016 predstavuje sumu 1.703,69 EUR vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa Sadzobníka Z..

33.2. Správne uzavrel, že trojročná premlčacia doba začala v danom prípade plynúť od 1.8.2016 a uplynula by dňom 1.8.2019, a keďže žalobca podal žalobu na Okresnom súde Nové Zámky 1.7.2019, k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo; odvolací súd je tiež toho názoru, že k premlčaniu nároku žalobcu uplatneného v žalobe nedošlo, ale nestotožnil sa s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná na súd až 1.7.2019, pretože za začatie súdneho konania je treba považovať podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.2.2019, kedy došlo k uplatneniu práva žalobcu na súde a od tohto uplatnenia premlčacia doba po dobu konania neplynula (§ 112 Občianskeho zákonníka), takže v žiadnom prípade nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu.

34. Za nedôvodnú správne považoval súd prvej inštancie aj námietku žalovanej, že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy na úverový limit 1.550 eur, pretože na č. I. 106 spisu sa nachádza Oznámenie o zmene úveru povoleného prečerpania poskytnutého k bežnému účtu k žiadosti reg. č. 007035066R, ktoré je podpísané zástupcami Z., a.s. ako aj žalovanou dňa 10.9.2014, v ktorom je uvedené, že Banka vyhovelá žiadosti žalovanej zo dňa 10.9.2014 o zmenu výšky úverového limitu a s účinnosťou odo dňa 10.9.2014 mení výšku úverového limitu povoleného prečerpania poskytnutého k jej bežnému účtu S. R. č. XXXXXXXXXXX/XXXX na 1.550 EUR.

35.1. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej i pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35.2. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

35.3. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).